

ŠALEŠKI RUDNIK

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

8. maj 1970 — Leto VI. št. 10 (116) — Cena 0.30 din. Poština plačana v gotovini

OBLETNICA ZMAGE

Nepozabni so spomini na dobo pred četrt stoletja, ko so naše slavne enote NOV zmagovito končale dolgoletni boj za osvoboditev domovine. Tega dne, 9. maja 1945, je vsa Jugoslavija vihrala v zastavah, cvetju, zelenju in transparentih. Domovina je bila osvobojena. Staro in mledo je že dolgo pričakovalo ta zgodovinski dan in ga tudi dočakalo. Tekle so solze veselja, sreče, pa tudi žalosti, ker se stotine mož, sinov in hčera iz vojne ni vrnilo. Jugoslavija je bila država, ki je med vojno 1941—1945 dala največ žrtev. Spominska obeležja pričajo o junaškem boju našega ljudstva, ki je cela štiri leta trpel, da je končno doseglo svojo osvoboditev in zmago. 9. maj je zato mejnik, ko se je pričelo novo obdobje, ki je zahtevalo trdo delo, da se iz ruševin dvigne trpeča domovina v novo življenje.

Raznere, v katerih je bilo treba po zmagoviti osvobodilni vojni in ljudski revoluciji začeti graditi socialistično družbo, so bile vse prej kot ugodne. Proizvodne naprave so bile razrušene oziroma deorganizirane, prav tako trgovine in storitvene dejavnosti, onesposobljena pa tudi transportna sredstva. Vsem, ki smo bili udeleženi v dogajanjih prvih povojnih let, je bilo povsem jasno, da z osvoboditvijo nikakor niso postale odveč tiste človeške in organizacijske lastnosti, ki so nam med vojno omogočile, da smo premagovali najhujše napore, ki so vzpodbjali neverjetne inicijative, ki so za ceno skrajnega odgovodenja ustvarjale pogoje za zmago.

Morda le ni čisto prav pozabljiati, da je šele 25 let od takrat, ko smo morali tako rekoč goloroki obnoviti v vojni porušeno domovino. Pričet smo morali graditi prve, osnovne, zelo strme stopnice, po katerih je bilo treba, in je bilo edino mogoče priti do složnejših vzponov v kasnejših časih, pa vse do sedanjih razmer in pridobitev. Dejstva govore sama zase, pa če gre pri tem za uspehe ali pa za poraze.

Zato tudi nobeno kritikarstvo, neobjek-

tivno ali pa preveč nestrpno ocenjevanje preteklosti in sedanjosti ne more koristiti, še manj pa more lajšati napore na poti nadaljnega razvoja. Samo kritična presoja položaja, tudi zelo ostro kritično ocenjevanje našega ravnjanja in vedenja ob raznih priložnostih pri delu ali v odnosih med ljudmi, v delu posameznikov ali organizacij, lahko vodi k odkrivanju in odpravljanju napak. Pri tem pa ne smemo nikdar pozabiti, da je še tako konstruktivna kritika le sredstvo, da bi bolje in laže dosegali zaželjene cilje. Marsikdaj ima pri nas preveč besede kritika delitve, preveč je predlogov, kako razdeljevati, premalo pa še vedno, kako bolje izkoristiti obstoječe zmogljivosti, kako racionalneje organizirati ustvarjanje dobro.

Vsekakor so to probleme najnaprednejših sil. Menimo, da med sile spadajo nekdanji borci NOV, ki so bili v preteklosti in bodo še naprej nosilci akcij za napredok, ker lahko pozitivno vplivajo k vključevanju nove generacije, ki naj bi nadaljevala to, kar so bivši borci zlasti po vojni vložili in za kar se v interesu napredka iz dneva v dan trudijo. Žal se nismo uspeli rešiti čeločenih problemov, ki zadevajo borce. Ne znamo, da se družba trudi to vprašanje končno spraviti z dnevnega reda, toda v svojih prizadevanjih tu pa tam le zgreši in pomaga, ko je že prepozno.

Kakšen imponantni vpon je dosegla Jugoslavija v teh petindvajsetih letih lahko vidimo na vsakem krovu. Že samo mesto Velenje, skratka naša dolina, je živ dokaz, kaj lahko napravijo ljudje, če so enotni, napredni in ki težijo k skupnemu cilju: izboljšati svoj standard in dati iniciativno v tej smeri doraščajočemu in bodočemu rodu.

Ob prazniku zmage naše najiskrenje čestitke vsem občanom, bivšim borcem in današnjim graditeljem nove socialistične Jugoslavije.

OBCINSKI ODBOR
ZZB NOV
VELENJE

IVAN ATELŠEK ZNOVA GENERALNI DIREKTOR TGO GORENJE

CENTRALNI DELAVSKI SVET TOVARNE GOSPODINJSKE OPREME GORENJE VELENJE JE NA ZADNJI SEJI ZNOVA IMENOVAL ZA GENERALNEGA DIREKTORJA TGO GORENJE VELENJE IVANA ATELŠKA.

Clani centralnega delavskega sveta Gorenja so soglasno sprejeli tak sklep potem, ko je razpisna komisija obširno poročala o svojem delu in podrobno utemeljila predlog, po kateremu naj bi bil imenovan za generalnega direktorja TGO Gorenje Velenje znova Ivan Atelšek. Iz predloga komisije navajamo nekaj najbistnejših ugotovitev:

—Ivan Atelšek je bil 1. 5. 1953 imenovan za upravnika Občinskega kovinskega podjetja v Gorenju, ki je bilo majhno podjetje. Kot direktor je pokazal izredne organizacijske sposobnosti ter z nesobičnim delom uspel uvesti program dela in proizvodnjo tako, da je kolektiv uspešno premagoval težave ter prehajal k vedno večji in izpopolnjeni proizvodnji. Po zaslugu Ivana Atelška je začel kolektiv 1958 leta organizirano in programsko osvajati proizvodnjo štedilnikov in peči.

Fovečana proizvodnja je nujno terjala razširitev delovnih prostorov, na drugi strani pa se je vedno ostreljajo pojavljaj problem zaposlovanja žensk v Velenju.

POČASTITEV OF

V Velenju se je sešla pred slovenskim narodnim praznikom na prvo sejo občinske konference SZDL. Najprej je Jože Weber v prislovnostnem govoru obudil spomine na Osvobodilno fronto in njen pomen v osvobodilnem gibanju.

Zatem pa so izročili priznanja OF Stanetu Jamnikarju, Francu Lampretu, Karlu Napotniku, Ivanu Stropniku, Stanetu Tajnšku, Mariji Ušenovi in Milošu Volku.

Prva konferenca občinske organizacije SZDL pa ni bila zgolj posvečena spominski svečanosti in podelitvi priznanj OF, temveč so konstituirali tudi njene organe, kot jih predvideva spremenjeni pravilnik. Za

predsednika občinske konference je bil znova izvoljen Milan Sterban, za se-

kretarja izvršnega odbora občinske konference pa prav tako vnovič Jože Weber. Novi člani izvršnega odbora so Viktor Barle, Ljuban Naraks, Oskar Pistor, Stane Prašnikar, Franc Pristovšek, Stane Ravljen, Avgust Vohar in Lado Zakošek.

Predsednik občinske konference SZDL MILAN STERBAN je izročil sedmim prizadavnim aktivistom Socialistične zveze priznanja OF

ŠTEVILNE PRIREDITVE ZA PRAZNIK MLADOSTI

Ivan Atelšek je kot direktor in aktivni družbeno-politični delavec vložil vse svoje moči in s pomočjo kolektiva Rudnika lignita Velenje uspešno organiziral preselitev Gorenja iz neprimernih prostorov v stare prostore rudniške uprave in rudniških kopalnic na starem jašku v Velenju. S tem je bilo omogočeno kolektivu Gorenja doseganje še večjih uspehov, z dnevnega reda pa je bilo odpravljeno tudi vprašanje zaposlovanja žens in Velenju. Večja proizvodnja pa je zahtevala tudi večje napore. Ivan Atelšek je vložil nesebično vse sile za izboljšanje tehnoloških postopkov, za osvajanje novih proizvodov, za uvedbo nove organizacije dela, skrb za strokovne kadre in za splošno izobraževanje članov kolektiva. Njegova skrb za boljše delovne pogoje zaposlenih, za večjo proizvodnjo in za boljše življenje članov kolektiva se kaže tudi v pripravljajih za nove sodobne tovarniške prostore. Neprečenljiva so njegova prizadevanja pri izgradnji novih tovarn in pri organiziranju sodobnih tehnoloških postopkov ter organizaciji dela, kar vse je omogočilo tudi izboljšanje osebnih dohodkov zaposlenih.

Iz nekdanje majhne obrtne delavnice, ki je 1953. leta pri 11 zaposlenih dosegla 80.000 dinarjev bruto produkta, se je pod vodstvom Ivana Atelška razvilo Gorenje v veliko delovno organizacijo, ki je dan zaposlovala nad 2.300 delavcev in dosegla nad 610 milijonov din bruto produkta. Nedvomno je po zaslugu Ivana Atelška zrasel ugled Gorenja ne samo zaradi povečanja števila zaposlenih in raznolikosti proizvodov za gospodinjstva, pač pa tudi zato, ker se je Gorenje razvilo v eno največjih tovrstne proizvodnje v Jugoslaviji in so izdelki dosegli priznano kvaliteto tudi na svetovnih tržiščih. Upoštevajoč težnje gospodarske reforme in nujnost integracijskih procesov se je Gorenje s priključitvijo Chromometala in industrije elektromotorjev Sever iz Subotice razvilo v podjetje, ki bo letos zaposlovalo nad 4.000 delavcev in doseglo okrog 1 milijardo 100 milijonov celotnega dohodka.

Nesobično in počrtovljeno delo Ivana Atelška v korist kolektiva in skupnosti se v veliki meri odraža v uspehih Tovarne gospodinjske opreme Gorenje Velenje.

Mladi iz občine Velenje bodo tudi letos s številnimi prireditvami, proslavami, srečanji in razstavami počastili 25. maj — praznik mladosti. S slavljem so začeli zadnji dan aprila, ko so po vseh okoliških vrhovih zakurili kresove, ob kresu na velenjskem gradu pa so izvedli tudi kulturno-zabavni program, posvečen 25-letnici osvoboditve in zmag nad sovražniki.

V torem so mladi in delovni ljudje iz Velenja in okolice nadvse slovesno sprejeli zvezno štafeto mladosti. S slavljem so začeli zadnji dan aprila, ko so po vseh okoliških vrhovih zakurili kresove, ob kresu na velenjskem gradu pa so izvedli tudi kulturno-zabavni program, posvečen 25-letnici osvoboditve in zmag nad sovražniki.

V nedeljo, 10. maja, bodo na sprednu športna tekmovalja za Kajuhov pokal, ki ga brani aktiv ZMS z Rudarskega šolskega centra Velenje. Okrog 300 mladih iz Saleške doline bo tekmovalo v namiznem tenisu, streljanju z zračno puško in šahu.

Drugo nedeljo, 17. maja, bodo pripravile družine Počitniške zveze enodnevne izlete.

Sredi maja bodo v Velenju odprli razstavo, posvečeno 100-letnici rojstva V. I. Lenina in 25-letnici Organizacije Združenih narodov.

23. in 24. maja bodo pripravili taborniki odreda Jezerskega zmaja propagandni tabor in program, posvečen 25-letnici ustanovitve prve slovenske vlade v Ajdovščini.

25. maja na praznik mladosti se bodo v Saleški dolini zvrstila številna športna tekmovalja in srečanja.

Slavje ob prazniku mladosti pa bodo sklenili 28. maja, in sicer s svečano sejo predsedstva Občinske konference Zveze mladine Velenje, na kateri bodo poddelili tudi priznanja mladim družbenim delavcem iz Saleške doline.

Številne prireditve, športna tekmovalja in drugo, pa pripravljajo v počastitev praznika mladosti — 25. maja, po vseh aktivnih Zveze mladine v Saleški dolini. Slavje bodo združili s praznovanjem 25-letnice osvoboditve.

ZVEZNA ŠTAFETA MLADOSTI V VELENJU

Stevilni Velenjčani so v torem, 5. maja nekaj pred 12. uro prisrčno pozdravili Jože Kandolfa. Med drugim je poučil, da se tudi občani velenjske občine pripravljajo iskrenim željam milijonov Jugoslovanov, da bi nas predsednik Tito še dolgo vodil tako uspešno v izgradnji socialistične družbe kot doslej.

Potem ko je mladinska godba RSC zaigrala nekaj koračnic, so nosilci zvezne štafete mladosti nadaljevali pot po Saleški dolini in štafetno palico predali mladim iz občine Mozirje.

Srednjeročni program razvoja otroškega varstva

V Velenju so izdelali predlog srednjeročnega programa razvoja otroškega varstva v Saleški dolini, in to z namenom, da bi skladno s potrebami sistematično in za dalje razdobje razvijali varstveno vzgojne oblike in na ta način zagotovili družbeno varstvo in vzgojo za otroke, ki so tega potreblji. Občinska skupščina Velenje je na zadnji seji razpravljala o programu razvoja otroškega varstva za razdobje 1971 do 1975 in z njim soglašala.

Program razvoja otroškega varstva v občini Velenje prevedem primarna področja, kot so dnevno varstvo otrok in njihovo prehrano, saj narekuje velike potrebe zlasti sistematičen razvoj teh področij. Druge naloge v zvezi z otroškim varstvom pa rešujejo ustrezen strokovne službe (zdravstvena, prosvetno-pedagoška in socialna). Program upošteva celotno področje občine, tako glede oblik otroškega varstva kot potreb in možnosti v posameznih naseljih. Vendar pa so sestavljalci programa bolj izhajali iz sedanjih potreb, predvsem zaradi dejstva, da bo mogoče do leta 1975 zagotoviti le toliko denarja, da bi odpravili tiste probleme, ki so že zdaj prisotni.

NEKAJ STATISTIČNIH PODATKOV

V občini Velenje se je število prebivalcev povečalo v razdobju 1948–1969 za skoraj 71 odstotkov; letno se je povečalo število prebivalcev, v povprečju za 534 oseb.

Za Saleško dolino je značilna sorazmerno mlada starostna sestava prebivalstva, ki jo pogojujeta močno razvita industrija in rudarstvo. Ob popisu leta 1961 je znašala povprečna starost prebivalca občine Velenje 29 let (v Sloveniji 32 let). Ta mlada starostna struktura pa narekuje družbeni skupnosti večjo skrb za reševanje

nje vseh tistih problemov in nalog, ki se spričajo tega pojavitajo. Že samo visok koeficient rodnosti, ki je znašal v velenjski občini v zadnjih letih v povprečju 22,7 (v Sloveniji 17,7) kaže, da bo treba začeti pospešeno reševati naloge s področja otroškega varstva in vzgoje. Po vsem odprtvo pa je vprašanje varstva otrok v starosti do 2 let.

POTREBNE INVESTICIJE V RAZDOBJU 1971–1975

V prihodnjih petih letih bo treba zagotoviti pogoje za organizirano varstvo otrok, razširiti podaljšano bivanje otrok v šoli, urediti šolsko prehrano, intenzivne dejavnosti in socialno ogroženih otrok, ki bi bili nujno potreben organizirano varstvo in vzgoje. Po vsem odprtvo pa je vprašanje varstva otrok v starosti do 2 let.

Za investicijska dela v tem razdobju bo potrebnih blizu 8 milijonov dinarjev. Predvidoma pa naj bi zgradili naslednje objekte: objekt za varstvo predšolskih otrok v Velenju, prostore za varstvo predšolskih otrok v Smartnem ob Paki (v okviru nove šole), objekt za varstvo predšolskih otrok v Pesju, prostore za varstvo predšolskih otrok v Topolšici, preuređiti otroški vrtec v Soštanju, urediti podružnično posebne osnovne šole z internatom v Soštanju, sofinancirati ureditev prostorov za dnevno varstvo šolskih otrok na centralnih šolah v Velenju, Soštanju in Smartnem ob Paki ter na podružničnih šolah v Pesju in Topolšici (skupaj 18 oddelkov), urediti varstveni oddelki na posebni šoli v Velenju, zgradili otroško igrišča v Velenju in Soštanju ter uredili občinsko bazo za letovanje otrok ob morju.

Potreben denar za izgradnjo teh objektov (to je 7.860.000 din) pa naj bi zagotovili takole: Temeljna izobraževalna skupnost v Velenju bo prispevala namensko za investicije v otroškem varstvu 3 milijone din, prispevki delovnih organizacij bi značali 800.000 din, samoprispevki občanov 600.000 dinarjev, potrebo pa bi bilo nagneti 3.200.000 kreditov (računajoč pri tem tudi na posojilo republike skupnosti otroškega varstva).

Prioritetni red gradenja bo skupno določili Temeljna izobraževalna skupnost v Velenju in Skupščina občine Velenje, sprlčo problemov in potreb pa je določeno v programu, da naj bi dall prednost izgradnji objekta za otroško varstvo v Velenju, urediti prostor za otroško varstvo v Smartnem ob Paki in pri oddelku v Topolšici, urediti podružnice posebne šole z internatom v Soštanju in varstvenega oddelka na posebni šoli Velenje.

Seveda pa bo treba za tako razširjeno otroško varstvo zagotoviti tudi nov kader.

TRENUTNO STANJE NA PODROČJU OTROŠKEGA VARSTVA

Ze nekaj časa ugotavljamo, da zaostaja otroško varstvo za splošnim razvojem v občini Velenje. V ilustracijo naj navedemo samo nekaj podatkov: v zadnjih osmih letih (to je v razdobju 1961–1969) se je povečalo število otrok, starih do 7 let, za 1.214, na novo se je zaposlilo 1.861 žensk, zmogljivosti otroško varstvenih ustanov pa so se povečale le za 135 mest (v Velenju za 95 mest, v Pesju

24. aprila sta obiskala velenjsko Tovarno gospodinjske opreme Gorenje minister za industrijo, rudarstvo in geologijo Centralno afriške republike, Bernard – Christian Ayandho ter direktor sekretariata za rudarstvo Gbakoma. Spremljal ju je častni velekonzul te afriške republike v Sloveniji, dr. Saša Reicher, pomočnik generalnega direktorja podjetja Slovenijales iz Ljubljane.

Ob prihodu v Gorenje je sprejel goste generalni direktor Ivan Atelšek. Po krajem pogovoru je popeljal goste po tovarnah in jim razkazal proizvodnjo strojev za gospodinjstva, zatem pa so se razgovarjali o možnostih sodelovanja, to je o izvozu izdelkov velenjskega Gorenja v Centralno afriško republiko.

V velenjskem rudniku izvolili nove organe upravljanja

V rudniku lignita Velenje so 24. aprila izvolili volitve v samoupravne organe. Volili so člane v centralni delavski svet in v devet delavskih svetov samostojnih organizacij združenega dela.

Po ugotovitvah centralne volilne komisije se je od 3.479 vpisanih volivcev udeležilo volitev 86,92 odstotkov volilnih upravičencev. V posameznih volilnih enotah je bil odstotek volilne udeležbe naslednji: jama vzhod 84,17; jama zahod 84,66; klasirnica 97,35; elektrostrojni obrat 92,64; zunanjí obrat 87; jamske gradnje 86,76; obrat EFE 90,04; skupne službe 93,25 in sto odstotno v avtoparku.

IZID VOLITEV

V centralni delavski svet so bili izvoljeni: Jože Sovič, Ignac Kovše, Franc Verdev, Cvetko Gostenčnik, Jože Polenik, Rudi Kopina, Ivan Jošt, Ernest Ferder, Hinko Korelc, Alojz Gradišnik, Ivan Oslak, Zlatko Praprotnik, Marjan Kortnik, Ivan Miklavžina, Jože Uranjek, Franc Druks, Franc Jezerik, Cvetko Gregorin, Desimir Jakel, Angelko Pušnik, Ivan Skaza, Jože Volk in Slavko Mravljak – vsi za dobo 2 let; za štiri leta pa: Janko Meh, Jože Aljaž, Anton Hladin, Erno Rahten, Rudi Kortnik, Martin Kotnik, Emil Kožel, Karel Silih, Franc Kos, Slavko Janežič, Vlado Videmšek, Ivan Rozman, Franc Pečenik, Stanko Oštir, Karel Stropnik, Ivan Grudnik, Karel Stropnik, Ivo Petre, Jože Kranjc, Slavko Košan, Pavel Jevšenak, Franjo Markan, Egi-

dij Petretič, Franc Kramar, Stane Cas, Ivan Sevčnikar, Stefan Zagoričnik, Ivan Melanšek in Rudi Pirečnik.

V delavske slike samoupravnih organizacij združenega dela so bili izvoljeni:

• **JAMA VZHOD** – Andrej Govedič, Franc Goltnik, Martin Kotnik, Ignac Jurkošek, Ivan Mošnik, Edo Miklič, Friderik Srebotnik, Avgust Rop, Jože Ošep, Miha Rober, Alojz Šeliga, Valter Svarc (za dve leti), Valentijn Marčec, Karel Jelen, Štefko Javoršnik, Alojz Kollar, Jože Bačovnik, Ludvik Ramšak, Ivan Petek, Karel Verdnik, Leopold Kušar, Martin Juričan, Alojz Ševšek, Jože Vozelj in Ivan Mramor (za 4 leta).

• **JAMA ZAHOD** – Stane Rošer, Ivan Hojan, Franc Ramšak, Rado Britovšek, Villi Keri, Anton Škerlin, Stane Simoniček, Anton Jelušič, Rajmund Skorjanc, (za dve leti), Alojz Korenič, Peter Jaklič, Danilo Verbovšek, Herman Poklek, Ivan Gračner, Aleksander Žrimšek, Marjan Zrinc, Franc Crnko, Primož Strniša in Jože Žnidarič (za 4 leta).

• **ELEKTROSTROJNI OBRAT** – Maks Cigale, Jožica Hleb, Tone Gorogranc, Stane Žižek, Anton Pirmanšek, Franc Tamše, Rudi Švika, Marjan Špegelj, Slavko Kranjc, Ivan Klemenc (za 2 leti), Milan Polak, Ivan Kortnik, Marjan Kortnik, Zdravko Jesenšek, Stanko Oštir, Karel Stropnik, Ivan Gavez, Tone Javornik, Ivo Petre, Jože Kranjc, Slavko Košan, Pavel Jevšenak, Franjo Markan, Egi-

• **KLASIRNICA** – Jože Britovšek, Leopold Brod-Debeljak, Jože Jus, Ivan Nik, Roman Ocepek, Vinko Pečenik, Roman Stepišnik, (za 2 leti), Ivan Blaj, Andrej Koren, Ervin Uranjek, Jože Hudales, Janko Lobnik, Vinko Bastelj, Franc Videmšek in Leopold Pšeničnik (za 4 leta).

• **ZUNANJI OBRAT** – Ivan Pocajt, Miha Gregorin, Franc Deberšek, Silva Jamnišek, Leopold Hohnec, Marija Čepin, Ignac Jamnik, Franjo Kardoš (za 2 leti), Franjo Bujan, Ciril Grebenšek, Jakob Dravšnik, Egidij Petretič, Rado Djordjevič, Ivan Illošek, Slavko Leskovar, Janez Hojski in Stefan Vešligoj (za 4 leta).

• **AVTOPARK** – Milan Pačnik, Viki Jakob, Ivan Friškovec, Leopold Ivenčnik, Stefan Borovnik, Janko Oštir, Ivan Završnik (za 2 leti), Ludvik Jesenčnik, Ivan Delopst, Franc Drev, Silvo Pušnik, Mirko Škorjanc, Martin Glinšek, Ivan Seme in Jože Gornik (za 4 leta).

• **JAMSKE GRADNJE** – Stane Beričnik, Filip Matko, Franc Dolinšek, Rudolf Pustinek, Ignac Erjavec, Stevo Sukanec, Ivan Vodisek (za 2 leti), Ema Meh, Edo Mežnar, Franc Miklavžin, Jože Glinšek, Ludvik Šmon, Rudolf Golčman, Mijo Harandi in Valentín Kodrun (za 4 leta).

• **SKUPNE SLUŽBE** – Franc Tavšič, Jože Koprivc, Stefka Rogan, Gabrijela Oštir, Rafael Kovač, Janez Pajk, Jožica Završnik, (za 2 leti), Dušan Janežič, Jože Zajc, Jurij Globačnik, Miroslav Zolnir, Rudi Lesjak, Matija Borovnik, Fanika Fece in Viktor Krašek (za 4 leta).

• **OBRAT EFE** – Jože Klančnik, Mirko Vrabič, Tone Tajnik, Justa Dobelšek, Marjan Harat, Matilda Nayodnik, Marija Uršnik (za 2 leti), Mile Maksimovič, Slavko Mravljak, Martin Slatinšek, Mirko Zager, Roman Repnik, Irena Škarfar, Tekla Golob in Betka Kitak (za 4 leta).

Velenje dobi študijsko knjižnico

Knjižnica Velenjčanom nedvomno ne more biti v ponos. Gostuje v zgradbi Delavske univerze in ima na voljo en sam večji prostor, bralci ne morejo do knjig, pa tudi sicer knjižnica ni funkcionalno urejena.

Trenutno ima Knjižnica Velenje registriranih nekaj nad 3.000 bralcev, od tega skoraj dve tretjini mladih, vendar pa si Velenjčani čedalje manj izposojajo knjige, saj knjižni fond ni kdo ve kako bogat, pa tudi Izbor knjig ni najboljši. Nedvomno je 11.000 knjig, kolikor jih imajo zdaj v knjižnici, premalo za mesto, kot je Velenje.

V programu del, ki jih bomo gradili iz denarja, zbranega s krajevnim samoprispevkom in s sredstvi delovnih organizacij, je tudi gradnja nove knjižnice v Velenju. Svet za prosveto in kulturo občinske skup-

štine Velenje pa je na zadnji seji imenoval iniciativni odbor za ustanovitev študijske knjižnice Velenje, ker je menil, da je treba zastaviti akcijo širše. In hkrati zagotoviti tudi prostor za tehnično knjižnico. Seveda pa bo 300.000 din, kolikor jih je bilo sprva predvidenih za knjižnico, premalo in bo treba v sodelovanju z delovnimi organizacijami in drugimi zainteresiranimi dejavniki zagotoviti dodatna sredstva.

Za predsednika iniciativnega odbora za ustanovitev študijske knjižnice Velenje je bil imenovan generalni direktor TGO Gorenje Velenje Ivan Atelšek, nalogu odbora pa bo, da izdelava program, to je glede gradnje, kadra in načina finančiranja. Seveda pa so še drugi vodilni gospodarstveniki iz Saleške doline, ki so že na začetku dela pokazali veliko pripravljenost za Velenje.

ustanovitev študijske knjižnice.

V dosedanjih razpravah je bilo večkrat slišati predloge, da naj bi prostore za študijsko knjižnico zgradili v bližini Doma kulture, zraven pa tudi prostore za galerijo. Zdaj preučujejo možnosti za to, kje postaviti zgradbo, začenjamajo pa tudi že z uresničevanjem drugih nalog. Delo je torej že steklo.

Veliko pripravljenost gospodarstva, da se naposlед vendarle izboljša stanje knjižnice, kaže tudi odločitev treh delovnih organizacij – Rudnika lignita, Gorenja in Termoelektrarne, da že letos prispevajo vsaka po 20.000 din (skupaj torej 60.000 din) za nakup novih knjig za knjižnico Velenje.

PRIZNANJA OF SLOVENSKEGA NARODA

*Stane Jamnikar
iz Velenja*

Stane Jamnikar je bil rojen 26. aprila 1927 v Šentilju pri Velenju. Že med NOB je bil sprejet v SKOJ in delal kasneje v velenjskem rudniku kot mladinski aktivist, kjer se je zaposlil po vojni. Tako se je njegova družbenopolitična aktivnost začela že zelo zgodaj.

Ko je služboval v Celju, se je vključil v delo krajevnega odbora občinske konference SZDL.

Njegova družbena angažiranost je vsa povojska leta vezana tudi na delo Planinskega društva v Velenju. Predvsem mladi planinci ga poznavajo kot prizadevnega vodča po slovenskih planinah in ga zato spoštujejo in cenijo.

**Franc Stane Tajnšek
iz Šentilja**

Njegovo družbeno politično delo je vezano predvsem na Šentilj, kraj, kjer je bil 24. januarja 1925. leta tudi rojen. Ostal je zvest kmetovanju, saj je na domači kmetiji ostal po demobilizaciji iz NOV.

Do 1955. leta je bil sekretar odbora OF in član krajevnega ljudskega odbora v Šentilju, zatem pa vse do 1954. leta član občinskega odbora Velenje. Od tega leta dalje je opravjal funkcijo predsednika krajevnega odbora in nato predsednika krajevne skupnosti, ki jo opravlja še danes.

Poleg aktivnega dela v OF in Socialistični zvezi, je vseskozi aktivno delal tudi v drugih družbenih organizacijah in društih v Šentilju. Bil je več let tajnik prosvetnega društva, tajnik organizacije ZB NOV, izvolili pa so ga tudi za odbornika občinske skupščine. Tudi danes v Šentilju ni akcije v kateri ne bi z vso vnemo in odgovornostjo sodeloval Stane Tajnšek.

**Marija Ušen
iz Lokovice**

Marija Ušen se je rodila 10. februarja 1925 v Lokovici. Že kot mlado dekle je pričela delati za narodnoosvobodilno gibanje. Ko se je 1945. leta vrnila domov iz internacije, so jo mladi

Komisija za podelitev priznanj OF je letos sklenila v naši občini podeliti 7 priznanj. Priznanja OF so dobili Stane Jamnikar, Franc Lampret, Karel Napotnik, Ivan Stropnik, Stane Tajnšek, Marija Ušen in Miloš Volk.

**Franc Lampret
iz Pake**

Zivljenje in delo Franca Lampreta je tesno povezano z vsemi dogajanjami v Paki pri Velenju. V tej dolini živi že vsa leta, saj se je rodil 7. avgusta 1915 v Mislinji.

Poleg pozrtvovalnega dela v krajevnem odboru SZDL pa je sodeloval v več komisijah in odborih okrajnega in občinskega odbora SZDL, zadnja štiri leta pa je bil tudi član izvršnega odbora občinske konference SZDL.

Njegova družbena angažiranost je vsa povojska leta vezana tudi na delo Planinskega društva v Velenju. Predvsem mladi planinci ga poznavajo kot prizadevnega vodča po slovenskih planinah in ga zato spoštujejo in cenijo.

**Ivan Stropnik
iz Raven**

Zivljenje in delo Franca Lampreta je tesno povezano z vsemi dogajanjami v Paki pri Velenju. V tej dolini živi že vsa leta, saj se je rodil 7. avgusta 1915 v Mislinji.

Poleg pozrtvovalnega dela v krajevnem odboru SZDL pa je sodeloval v več komisijah in odborih okrajnega in občinskega odbora SZDL, zadnja štiri leta pa je bil tudi član izvršnega odbora občinske konference SZDL.

Ivan Stropnik je bil rojen 23. novembra 1918 v Šoštanju. Vsa povojska leta ga ne poznavajo samo v naši občini kot prizadevnega družbeno političnega delavca, ampak je kot tak znan tudi v sosednjem možirski občini. Bil je član okrajnega izvršnega odbora OF, okrajnega odbora ZB NOV in občinskega odbora Socialistične zveze.

Njegovo neposredno družbeno politično delo pa je vezano predvsem na Ravne pri Šoštanju. Tu je nepretrgoma delal od leta 1947 dalje. Bil je predsed-

**Karel Napotnik
iz Šmartnega ob Paki**

Najbrž, da na področju Šmartnega ob Paki ni človeka, ki ne bi poznal Karla Napotnika. Po demobilizaciji iz NOB leta 1945, pa vse do danes, je njegovo delo povezano z razvojem kraja. V Šmartnem ob Paki je opravljal dosti odgovornih nalog, bil je sekretar OF, predsednik krajevnega ljudskega odbora, predsednik občinskega ljudskega odbora v kraju, predsednik krajevne skupnosti, predsednik krajevnega odbora ZB NOV. Sodelovanje in pomoč pri razvijanju zelo razgibane društvene dejavnosti v kraju je bilo in je še tudi danes področje njegove neumorne dejavnosti.

nik in sekretar krajevnega odbora OF in poznejše krajevnega odbora SZDL. Sedaj pa je predsednik krajevne organizacije Socialistične zveze v kraju.

Ravenčani so ga dvakrat izvolili za okrajnega in občinskega odbornika. Ivan Stropnik pa si neumorno prizadeva, da bi se življenje tamkajšnjih prebivalcev izboljšalo, zato je bil iniciator mnogih akcij v kraju, zadnja leta pa neumorno pripravlja akcijo, da bi modernizirali cesto v Ravne in tu zgradili novo šolo. To akcijo so v Ravneh pričeli že pred referendumom o samoprispevku, in dokaz, da mu ljudje res zaupajo je, da ga je v teh prizadevilih podprt večina občanov.

Prebivalci Šmartnega ob Paki ga spoštujejo in mu zaupajo, zato so ga skoraj vsa povojska leta volili kot svojega predstavnika v organi širše samoupravne skupnosti in je tudi sedaj odbornik občinske skupščine.

**Miloš Volk
iz Šoštanja**

Poleg vseh naštetih funkcij pa je bila njena angažiranost vezana predvsem na delo v Osvobodilni fronti, občinskem odboru SZDL, zadnjo mandatno dobo pa je bila tudi članica izvršnega odbora občinske konference Socialistične zveze.

Ze sama dejstva, da je opravljala toliko odgovornih družbenih funkcij, so odraz njenega ugleda in zaupanja ljudi v socialistični lik njene osebnosti. Če pri tem upoštevamo še, da Marija Ušenova gospodinji na mali kmetiji, je njen dolgoletno delo vsekakor vredno priznanja.

Zelo težko je prikazati delo Miloša Volka v kratko odmerjenih stavkih. Tačko po vrnitvi iz izseljeništva na Hrvaškem, se je kot družbeno politični delavec vseskozi udejstvoval v javnem življenju. Naj najstremo nekaj najbolj odgovornih funkcij; bil je član okrajnega odbora OF, predsednik mestne občine Šoštanj, predsednik okrajne in občinske gasilske zveze in sekretar osnovne organizacije ZK v Šoštanju.

Po upokojitvi leta 1964 se je še bolj vsestransko vključil v družbeno politično življenje in še danes opravlja več odgovornih funkcij: je tajnik krajevnega odbora ZB NOV, namestnik predsednika krajevne skupnosti, član krajevnega odbora SZDL, član občinske konference SZDL, član sveta za notranje zadeve pri skupščini občine Velenje, član sekretariata osnovne organizacije ZK in član skupščine komunalne skupnosti socialnega zavarovanja. Aktivno pa dela še v gasilskem društvu, TVD Partizan, Planinskem društvu in društvu upokojencev.

POPOTOVANJE PO SOVJETSKI ZVEZI

Piše: Tone KOVACIC, dipl. inž.

Med drugim je razstavljenih 24 Rubenovih slik, od 12 Leonardovih slik sta tu 2, 2 skulpturi Mihelangela, veliko Rembrandtovih slik in dela ostalih znanih mojstrov. Simbolična grobnica Petra Velikega je iz 14 t srebra. Znamenit je viseči vrt.

Leningrad je mesto spomenikov, parkov in muzejev.

● 6. 12. Z istim vlakom kot smo pripotovali, smo se tudi vrnili v Moskvo. Prispeli smo ob 8. uri zjutraj. Namestili so nas v hotel NACIONAL, od koder je bil prelep razgled na Kremelj in del Rdečega trga. Ta dan so pokopavali generala Vorošilova. Ves bližnji center so zaradi pogreba za nekaj ur »zaprli«. Kosili smo v hotelu Peking. Popoldne so nam z avtobusom razkazali mesto. Moskva je lepo, čisto mesto s širokimi ulicami in gostim prometom. Ker je Moskva dokaj znana iz najrazličnejših prospektov in razglednic, bi omenil le nekaj posebnosti. Televizijski stolp je najvišja stavba na svetu, visok 550 m. V njem je tudi restavracija. Obiskovalcev je vedno zelo veliko in tako je treba čakati po nekaj ur, če se hoče z dvigalom povzeti do razgledišča. Univerza je ena karakterističnih moskovskih stavb. V njej študira 40.000 študentov in tem predava 6.000 profesorjev. Vsak študent ima svojo sobico, po dva skupaj pa tuš in stranišče. Studentske menze so po nadstropjih. Pred univerzo je velik park, delo študentov. V bližini je športni center s stadionom, bazeni in umetno smučarsko skakalnico. Panorama Borodinske bitke je v stavbi na mestu, kjer je Napoleonov štab sklenil umakniti se iz Moskve. Slika te bitke je dolga 110 m in visoka 15 m. Slika je vgrajena v krog, tako, da je od gledalca odmaknjena čez 10 m. Človek ima občutek, da stoji sredi bitke. Zanimive so trgovine GUM in CUM. Edinstven je metro z 80 prelepimi postajami. Dolžina metroja je preko 100 km. Vhod v metro je opremljen z menjalnimi avtomati, ki menjajo različne kovance v drobi po 5 kopejk. Vstopnina v prostore metroja je 5 kopejk. Ta denar je treba vreči v avtomat, mimo katerega stopiš na premične stopnice. Vsako goljufanje je onemogočeno. Če bi ne plačal vstopnine, bi avtomat zapiskal in tako vse prisotne opozoril na twojo nepoštost. Za omenjenih 5 kopejk se lahko zadržuješ v prostorih metroja neomejen čas in voziš kolikor in kamor hočeš. Posebna znamenitost je tudi Leninov mavzolej. Mavzolej je odprt 5 dni v tednu in takrat stoji pred njim več tisoč glava množica, ki čaka, da počasti Lenina s svojim obiskom. Tuji imajo prednost in tako jim ni treba čakati v vrsti. Vsakdo si lahko ogleda Kremelj in njegove cerkve, s posebnim dovoljenjem pa tudi zakladnico in orožarno.

● 7. 12. Dopoldne smo si ogledali Leninov mavzolej in Kremelj. Popoldne so nas ponovno popeljali z avtobusom po mestu in nam pokazali panorama borodinske bitke. Želel sem tudi na predstavo Bolšoj teatra, pa nisem mogel dobiti vstopnice.

● 8. 12. Dopoldne sem si ogledoval veletrgovine in se 2 uri prevažal z metrojem (za 5 kopejk).

Ob 13 smo se z avtobusom odpeljali na letališče. Ob 15 bi morali z JAT-ovo Caravelo poleteti proti Beogradu. Zaradi neugodnih vremenskih razmer v Beogradu, pa smo morali na letalo čakati celih 8 ur. Ko je letalo končno pristalo, smo po večerji poleteli, toda ne v Beograd, temveč v Varšavo. Tu smo dobro uro čakali v letaliških prostorih, da so letalo pripravili za polet proti Beogradu. Kapetan letala mi je dovolil, da sem si ogledal pilotsko kabino. Sedel sem na posebnem stolčku poleg obeh pilotov in mehanika, ki so mi podrobno razložili posebnosti letala, instrumentov in letala samega. Nekje nad Madžarsko so pilotoma sporočili, da zaradi snežnega meteža v Beogradu ni moč pristati. Zaradi tega smo leteli do Splita. Dolgo smo krožili nad zasneženimi otoki in končno pristali. Po nekaj urah smo ponovno poleteli in po 50 minutah pristali v Beogradu. Ob »cincanju« z ekspresom od Zidanega mosta in prestopanja za Celje, sem se ne hote spomnil na prijetno potovanje z vlakom iz Leningrada do Moskve.

Povedati moram, da me je doma presenetil hud mraz in sneg, saj se je temperatura v SZ gibala okoli 0°C, snega pa sploh ni bilo, razen sneženega meteža v Kijevu.

BORUT KORUN

V ŠPANIJO, MAROKO IN ŠE DLJE...

S Howellom sva se le spogledala in že sva si bila edina, da ju morava ogovoriti. Bili sta namenjeni na ples, vendar sva ju kmalu pregovorila, da je boljše, če nama delata družbo pri ogledu

mesta.

Ena, njeni ime je bilo Anita ali pa kakor sva jo smela tudi imenovati — Ani, je bila precej zgovorna in je na srečo zelo dobro obvladala francoščino.

Druga je bila bolj redkobesedna, njenega imena se ne spominjam več. Tako smo torej skušali odšli proti sredšču mesta, ki ni bilo več daleč in kmalu smo se znašli na najlepšem

Trojka

Tisto zimo je bilo snega čez kolena in ni je bilo konca. Franc je zadovoljen sedel za kmečko pečjo, ki je prijetno grela veliko sobo. Snežinke so se poigravale, ko je zrl v zasneženo pokrajino.

Prijetno vzdušje mu je pokvarila mlada, stasita, črnolasta žena Lojzka.

»Kje si delal v dolini prejšnji teden?« Franc je pogledal ostro in naga, baba! Vendar je takoj kremžil obraz: »Kaj te brižas!«

Franc ni bil kočar, kot oče njegove žene. Bil je kmet z lepo zidano hišo, zidanim hlevom in še veliko pojato za seno. Za hišo je bilo na hektarje njegovega gozda — samih lepih, vitkih smrek in borovcev.

»Vrag vzemi te tvoje bandite!« si je mislil in prekljinjal v duši XIV. divizije, ki je po njegovem mnenju prinesla samo zmedo v njegovo domačijo.

Res, da je bil jezen na partizanke, vendar ni mislit, da bodo Nemci tako hitro ubrali po njegovi poti v dolino. »Na koncu nisem nobenega izdal, saj so bili samo raztrgani banditi« se je tolažil, vendar ženi ni črhnil besede o tem.

Pri hiši so imeli hudega ovčjaka. Se dva je dokumentil in si tako napravil svojo stalno pasjo zasedo.

Kdorkoli se je približal hiši, jo je moral hitro odkuriti, da ga ne bi psi raztrgali.

Mlad partizan je dobil nalog, da izdajalca Franca čimprej kaznuje s pravično kaznijo. V trojki so nekaj dni poizkušali ujeti Franca. Toda nikdar se jim ni posrečilo, kajti psi so bili vedno v pripravljenosti in so dali dovolj časa izdajalcu, da se je skril.

Uredil si je namreč pravi bunker v hiši, ki je bil takoj strokovnjaško zakrit, da ga ne bi mogel nihče odkriti.

»Ne bodo me ujeli!« je nekega večera sknil proti svoji Lojzki. »Kdo jim je dal pravico, da stikajo za menoj?«

»Baba, si ti kje kaj zinila?« jo je vprašal grobo in jo že mahnil z roko po glavi. Zagrabil jo je z močnimi rokami za nadlak, da so ji ostali plavi znaki na koži še cel teden dni. Stisnil jo je, kot da bi ji hotel zdrobiti kosti.

Zena se mu je izvila in zbežala v kamro. Ošvrnila ga je s takim pogledom, da je Franca kar stisnilo pri srcu. Tedaj je vedel, da ga je lastna žena pustila na cedilu. Ostal je sam s svojimi psi in zelenimi prijatelji v dolini.

Zaupal je psom — onim v dolini pa je vsem zameril, da so pobili nekaj ra-

njenih partizanov, ki jih je izdal.

Spanec ga je zapuščal. Vsak šum ga je vznemiril. Preganjala ga je slaba vest vsak dan huje in huje. Vedel je, kaj ga čaka, če pride v roke partizanom. Bil je še mlad, močan in bogat. Ni mogel verjeti, da so mu dnevi že šteti, kar je namreč instinkтивno čutil.

Premetaval se je po postelji, ko so spet psi zalažali okoli hiše. Smuknil je v bunker in tokrat spet odnesel zdravo kožo — to da tokrat res zadnjikrat.

Sonce se je končno po nekaj tednih skocabalo skozi zimsko sivino. Zasvetile so se lepe smreke in vsa narava je bleščala v snegu. Tako lep dan je bil, da je bilo res vredno živeti.

Zena Lojzka je prala perilo. Franc je čemeren sedel v kotu in brskal po nosu. Potem si je zvili cigareto in globoko vdihoval tobak v sebe, da ga je prav čutil, kako zastruplja ožljaj.

Partizanska trojka se je razdelila na dva dela. Dvojica se je spustila mimo hiše. Psi so se zapodili za njima s strahotnim laježem. Franc je skočil na noge, pogledal skozi okno in ostro opazoval. Partizana sta bila že daleč pod hišo in njuna smer v dolino ga je popolnoma umirila.

»Baba, daj mi tolkeca!« je še dokaj prijazno dejal Lojzki. Prinesla mu ga je. Zarezal je v kruh, ki se je prav prilegel k povoju v svinjskemu ušensu. Vsel, da je spet ušel smrti, mu je hrana danes izredno teknila.

Res, dva partizana sta šla proti dolini, vendar sta se kmalu obrnila, medtem ko se je tretji priplazil k hiši, ker so psi bili preveč zapošleni z onima dvema.

»Roke kviškul!« je zarohnel partizan, ko je s puško na strel skočil v sobo. Francu je obstal grizljaj na pol poti, ko je preplaten dvignil roke. Za partizantom sta v sobo stopila še ostala dva iz trojke. Zvezali so Francia in ga odpeljali.

Lojzka za Francom še pogledala ni, le z mladim partizanom sta s z očmi skorajda objela.

Franc je izgubil bogatič, hišo, pojato, polni hlev, živiljenje in Lojzko.

Mlad partizan se je ob vsaki priliki zglasil pri Lojzki. Tako Lojzka ni

SPOMINI VLADA VALENČAKA

ostala sama — Franc pa ji je ostal v spominu kot strašne sanje, kajti še otrok ji ni zapustil... menda se mu je zdelo škoda, da bi svoje delil še s kom, pa naj bi bili to lastni otroci.

Po dolgi zimi je prišla pomlad za vse, a posebno za Lojzko. Ostala sta kmetija in partizan iz trojke.

V. SMAJS

TEDEN KLUBSKIH VEČEROV V ŠOŠTANJU JE LEPO USPEL

Občinska zveza kulturno просветnih organizacij Velenje je izvedla že drugo uspešno množično obliko dela. Za drugim tednom drame je prejšnji teden potekal v posebni sobi hotela Kajuh Šoštanj teden klubskih večerov. Ta je bil menda prvi tak v Sloveniji. Tako sta trdila člana strokovnega žirija iz Ljubljane.

Prvi večer, v torek, je bil na vrsti Beethovenov glasbeni večer. Pripravil ga je profesor Silvo Tamše. Ob otvoritvi je pozdravil pri-

sotne predsednik šoštanjske Svobode tovariš Maks Podlesenski.

Drugi večer je bil posvečen Kajuhu. Recitatorji in pevci Šaleškega okteta so pričeli stopnjevati vzdušje v hotelu. Večer je reziral tovariš Tone Rep.

V četrtek večer so nastopili člani kulturno umetniškega društva Ivan Cankar iz velenjske gimnazije. Bogato vsebino večera sta izpopolnila ansambla Crni angeli in Light-show.

To je bila zares velika predstava in pesmi, ki so

jih prebirali in deklamirali recitatorji, so ponujale vsačemu to, kar je hotel iz subtilnih in liričnih vrstic razbrati.

Za zaključno prireditve so nastopili recitatorji — dijaki rudarskega šolskega centra Velenje. Posredovali so pesmi pesnika naše moderne Josipa Murna Aleksandrova. Tudi ti so večer sodobno opremili. Light show, reflektorji, kitara in orgle, so vnašali v Murnovo razmišljajočo in nežno liriko vzdušje, v katerem si je vsakdo pričaral pesnikov intimni svet. Tudi ta večer je več kot zadovoljivo izzvenel.

In če hočemo biti objektivni, moramo zapisati, da je teden klubskih večerov lepo uspel. Ni res, da je v klubu mikaven le ples. Vsi širje večeri v Šoštanju so dokazali, da zna privabiti tudi pesem, glasba, če je primerno aranžirana.

Občinska zveza kulturno просветnih organizacij Velenje bo na željo prostvenih društev in klubov ponovila večere. Vsi, ki so jih

gledali, bi lahko samo sklenili: »Moramo jih videti tudi mi!« In verjemite nam, ne bo jim žal!

V. SMAJS

ČESTITKA

Spoštovano uredništvo!

Ob petletnici izhajanja našega domačega obveščevalca, najiskreneje čestitam! Žal je nekam borna ta jubilejna, oziroma prvomajska izdaja. Upam, da ob 10-letnici ne bomo dobili v roke samo še prepis kakšnega zapisnika?

Ali je vzrok tako skromni vsebini pomankanje denarja za honorarje? Menim, da ima Šaleški rudar že veliko bralcev, ki jih zanimalo še tudi druge stvari. Lep pozdrav — pa brez zamere!

Viktor Kojc,
Šoštanj

meti, so se bleščali osvetljeni olimpijski krog, okrog njih pa so plapolale zastave. Olimpijski ogenj je bil torej na poti v Mehiko, njemu na čast je bila ta slavnost prirejena.

Poiskali smo si prostor v bližnji kavarni in ogledovali vrvež pred nami. Bližal se je večer in luči ter žarometi so se prižigali drug za drugim. Tudi sprehajalcev je bilo vedno več kot,

da bi se mesto šele prebujalo. Res, v Španiji je največ ljudi na ulicah šele ob devetih večer. Glede na to pa se delovni dan temu primerno pozneje prične. Najini znanki sta nama zaupali, da je oblast poizkušala ta način življenja spremeniti, a je naletela na močan odpor. Sploh sva hotela slišati nekaj več o njihovem režimu.

(Dalje prihodnjič)

Vabimo vas k sodelovanju

Med stvarnimi merili za oceno zunanje podobe slehernega mesta so prav gotovo najvažnejši čistoča, nega in urejenost zelenic, parkov in nasadov, ulic in trgov. Prepričani smo, da soglašate z nami, da veljajo ta merila tudi za naše mlado mesto Velenje, saj so njegove zgradbe in ulice razmeščene tako rekoč v eni sami preprogi zelenja in cvetja. Vsaka ima svoj zeleni okoliš, svojo zelenico, ki jo dopolnjuje in krasi. Seveda pa je ta preprog mestu v okras le, če je vselej čista in lepo negovana.

Ta naloga je zahtevna. Delavci komunalnega podjetja se tega dobro zavedamo. Vemo, da je to naša dolžnost. Vemo pa tudi, da zavisi naša skrb in prizadevanost na tem področju v veliki meri in v mnogo-

čem od pomoči in razumevanja prebivalcev našega mesta.

Prav zato, spoštovani občani, se obračamo in vas vabimo k sodelovanju in razumevanju. Ne gre za akcijo živega dela, marveč za vaš odnos do našega dela, za zrelost in nego vaše srčne kulture, one vaše notranje lepote, ki se naj vselej in povsod odraža v zunanjji podobi našega mesta.

Vidite, v tej in taki akciji želimo sodelovati. Prepričani smo, da pomenuva vaša moralna pomoč pri našem delu in vaše razumevanje za naše delo izredno velik prispevek za zunanje podobo našega mesta.

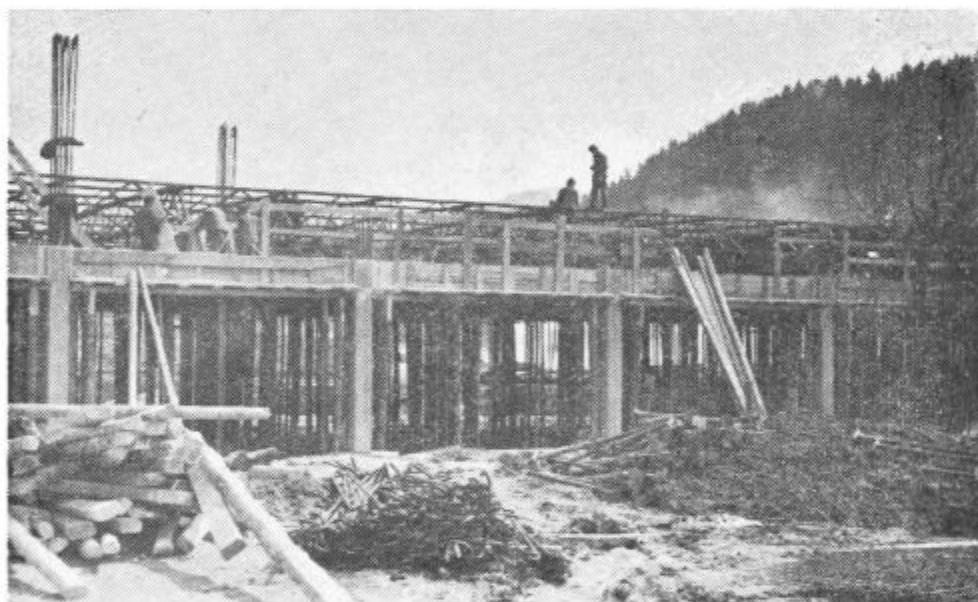
V čem je ta pomoč in razumevanje? V tem, da zelenica ni otroško igrišče, nogometni prostor, smetišče ali celo parkirišče. V tem, da ne

trgamo cvetlic, ne lomimo vejic na okrasnih grmičih, ne rezljamo klopi in ne poškodujemo drugih naprav v parkih ali nasadih. V tem, da drug drugega vzgajamo in odvračamo od vsega, kar lahko kvari zunanjo podobo našega mesta. V tej smeri je lahko aktiven prav vsak Velenčan. Delavec v svojem podjetju, vsi člani naših družbenopolitičnih organizacij, učitelji in profesorji, družinski očetje in matere, naši šolarji, naše gospodinje, naši fantje in naša dekleta.

Res je, da je zunanja podoba našega mesta, ki naj bo mesto reda, čistoče in lepote, naša skrb, naša poklicna naloga. Toda naše delo in skrb za zunanjo lepoto Velenja bo imelo trajne in razveseljive uspehe šele, ko bo oplemeniteno z vašo moralno pomočjo in razumevanjem.

Prav tega si želimo v polni meri!

Delavci Komunalno obrtnega centra Velenje

Dela pri gradnji nove tovarne kosovnega pohištva, ki jo gradi Lesno industrijski kombinat Šoštanj v industrijski coni v Velenju, potekajo skorajda po programu. Če predvsem okrog dobav opreme (ta bo v glavnem iz inozemstva) ne bo večjih težav, bo proizvodnja stekla najpozneje septembra letos.

ZADNJE vesti

TEKMOVANJE »KAJ VEŠ O PROMETU«

Franci Pristovšek odlikovan

Na zadnji seji občinske konference SZDL je predsednik konference, Milan Sterban, izročil red dela s srebrnim vencem Francu Pristovšku, odvetniku iz Šoštanja, s katerim ga je odlikoval predsednik republike za njegovo dolgoletno

delo v družbeno-političnih organizacijah in samoupravnih organih.

Mladi risarji na kotalkališču

V počastitev 9. maja – dnevnemu zmage, bo v soboto s pričetkom ob 9.30 uri na kotalkališču skupinsko risanje najmlajših na temo »Svobodna je naša domovina«.

Občinska komisija za varnost in varnost v cestnem prometu Velenje bo pripravila to nedeljo, 10. maja, s pričetkom ob 8. uri občinsko prometno tekmovanje »Kaj veš o prometu«. Na stopile bodo najboljše ekipe iz osnovnih šol s področja Šaleške doline.

17. maja pa bo v Velenju medobčinsko prometno tekmovanje »Kaj veš o prometu«, na katerem pa bodo nastopile najboljše ekipe iz 8 občin širšega celjskega območja.

LETOS OKROG 1000 NOVIH DELOVNIH MEST

Občinska skupščina Velenje organizacije pa menjajo najemati kratkoročna posojila. Poslovanje s posojili pa predstavlja za gospodarstvo veliko breme, saj je lani gospodarstvo velenjske občine plačalo na račun obresti za kredite že okrog 14 milijonov dinarjev (1,4 milijarde starih din).

Lanskoletno poslovanje je zaključilo edino podjetje za izdelavo pohištva STIX Velenje.

In kakšna so predvidevanja za ekonomsko-družbeni razvoj občine Velenje v letu 1970: bistveno bo v tem letu nadaljevati z uveljavljanjem reformnih načel, najpomembnejši pogoj za doseganje te naloge pa bodo prizadevanja delovnih organizacij za doseganje kvalitetnejših ekonomskih učinkov, zlasti z večjo produktivnostjo dela, boljšo izrabijo proizvodnih zmogljivosti, sodobnejšimi proizvodnimi programi, izboljšanjem kvalifikacijske strukture zaposlenih, uvajanjem sodobnih oblik organizacije ter z razvijanjem kooperacije in specializacije ob krepitvi integracijskih procesov. Pri tem bo treba zlasti še upoštevati načela dolgoročne poslovne politike ter dosežkov znanosti in tehnike. Treba pa bo zagotoviti tudi skladnejša razmerja v delitvi dohodka med družbeno skupnostjo in gospodarskimi organizacijami, prav tako pa tudi znotraj gospodarskih organizacij.

Celotni dohodek se je v letu 1969 povečal za nadaljnji 40%, izvoz je bil večji za trikrat (na konvertibilna področja je odpadlo 52% vsega izvoza), družbeni proizvod se je povečal za okrog 26%, in sicer za 17% kot rezultat povečanja števila zaposlenih, za okrog 8% pa kot rezultat povečanja produktivnosti. Na novo je bilo lani zaposlenih več kot 1.400 oseb, od tega okrog 1.300 v gospodarstvu, zlasti v industriji.

Realni osebni dohodki na zaposlenega so se povečali za nekaj manj kot 10%. Primerjava gibanja realnih osebnih dohodkov s produktivnostjo pa kaže, da v nekaterih delovnih organizacijah tudi v Šaleški dolini niso upoštevali priporočil o tem, da naj notranje delitev dohodka urede tako, da bodo osebni dohodki naraščali nekoliko počasnejje kot produktivnost dela, več dohodka pa namenijo za izboljšanje likvidnosti poslovanja in za nadaljnji razvoj.

Resno oviro za še uspešnejši gospodarski razvoj je v preteklem letu predstavljala nelikvidnost gospodarskih organizacij. Terjatve velenjskega gospodarstva so se povečale za enkrat, obveznosti do dobaviteljev pa za okrog 85%. Sredstva velenjskega gospodarstva se tako prelivajo na druga področja, de-

Sicer pa računamo v občini Velenje tudi v letu 1970 na nadaljnjo visoko stopnjo gospodarskega razvoja. Celotni dohodek se bo povečal, kot je mogoče pricakovati, za 30%, zlasti na račun nadaljnega hitrega razvoja industrije, izvoz bo večji za več kot 100% (industrija bo vsak 14. dinar celotnega dohodka ustvarila z izvozom), investicije v gospodarstvu bodo večje za več kot 2-krat. Takšna rast gospodarske aktivnosti bo omogočila povečanje števila zaposlenih za okrog 800 do 1.000 oseb, to je za okrog 7 do 8%. Zagotoviti bo treba ob tem optimalno rast zaposlenosti, sicer pa bo stopnja zaposlovanja

**KURIRČKOVA
POŠTA**

V četrtek, ob 17. uri so sprejeli pionirji z osnovne šole Gustava Šiliha letošnjo Kurirčovo pošto. Ob sprejemu so pripravili priložnostni kulturni program. Kurirčova pošta se bo mudila v Šaleški dolini 4 dni, pionirji z osnovnih šol v Velenju, Šoštanju in Smartnem ob Paki pa ji povsod pripravljajo slovesen sprejem.

IZŽREBANI NAGRAJENCI

Izmed številnih prispevkov rešitev jubilejne nagradne križanke smo v uredništvu izzrebeli naslednje srečne dobitnike:

1. nagrada – 100 din prejme Dušan Ferjančič, Podgolubak 6, Zenica

2. nagrada – 80 din prejme Rok Preložnik, Cankarjeva 1b, Velenje

3. nagrada – 70 din prejme Filip Orožen, Griže 71

4. nagrada – 50 din

prejme Franc Toš, Jenkova 6/32, Velenje

5. nagrada – 30 din prejme Slavica Mravljak, Gabčevo 7, Velenje

6. do 10. nagrada po 10 din prejmejo – Milena Hiliš, Gaberje 50, Šoštanj, Josip Slomšek, Jurčičeva 1, Velenje; Mire Gregorič, Tomšičeva 26b, Velenje; Hermina Merčun, Prešernova 1, Velenje in Tomaz Mešek, Tavčarjeva 20, Velenje

Nagrajencem bomo nagrajevali po pošti.

Velenjski hokejisti dokaj uspešni

Velenjski hokejisti v hali Tivoli

Zadnja leta dobiva dranje na ledu vedno več ristašev. To ni nič čudne, saj je izbor aktivnosti, i jih nudi drsanje, zelo aznolik in lahko zadovolji tudi vseh starosti. Zatorej tudi drsanje množično reacijo starim in mladim, tudi pa tudi umetnostno in itrostno drsanje in nenašnje še hokej, ki je najbolj dinamičen šport. Vse pogoje so letošnjo zimo pošteli v Velenju in stanovili hokejski klub, lani pripravljalnega odora so menili, da je začenjen lahko verjetno edini množični šport in reacijo v širšem smislu av drsanje. Ker pa so li le za hokej zagotovili zasilni pogoji so največ ustanovili prav hokejski klub. Odločitev ni

bila zaman, saj so mladi hokejisti letošnjo dvomesečno delovanje izkoristili v največji možni meri. Do zaključka hokejske sezone, to je 13. marca, so odigrali osem tekem, od tega tri priateljske in pet prvenstvenih v tekmovanju za jugoslovanski pokal.

Hokejsko drsalni klub Celje je mladim velenjskim hokejistom bil v veliko oporo. Na voljo jim je dal nekaj opreme in drsalno ploskev. Velenjčani namreč nimamo igrišča, pa smo lahko dve prvenstveni srečanji, za kateri smo bili prireditelji, odigrali v celjskem mestnem parku. Tam smo odigrali tudi dve priateljski tekmi in smo takrat Velenjčani prvič igrali na Jesenicah in tudi v Ljubljani.

Letošnja zima drsanju ni bila najbolj naklonjena, saj so bili na velenjskem jezeru zaradi mehkega ledu treningi onemogočeni. Vse tekme so bile tako istočasno tudi treningi in pa preizkus umetnih drsalnic v Sloveniji, saj so fantje igrali na Jesenicah, v ljubljanski hali Tivoli, v Celju in še na naravnem drsalnišču v Tržiču. Na vseh srečanjih so pokazali izredno voljo in veselje do hokeja, čeprav jim manjka še izkušenj in dobrega drsanja. V igri z našimi prvoligaši, (Olimpijo, Kranjsko goro) so spoznali, da bodo morali vztrajno trenirati, kljub temu pa so se po svojih močeh uspešno postavili boljšemu nasprotniku po robu in želi priznanje tako na Jesenicah in tudi v Ljubljani.

Lesni klub

sakofetna plesna prireva »Evropa pleše« in prijev najboljšega jugoslovenskega plesalca Draga Šaka v Velenje je spodilo med mladino velik res za plesno športno vost. Tako so lani ustanovili plesni v Velenje. Klub ima 60

članov, pretečno pionirjev, ki z veliko pridnostjo vadijo.

Poleg športnega plesa pa klub prireja tudi začetniške tečaje za družabne plesne.

Na slike: prvi večji javni nastop plesalcev velenjskega kluba na televizijski oddaji »Veseli tobogan«.

anjo Žučko osmi

republiškem finalu Zelo dobro se je izkazal cev za zlato puščico v Velenjan Franjo Žučko, ki je s 526 krogom zavzel osmo mesto.

Elektrostrojni obrat najboljši

V okviru sindikalnega tekmovanja rudnika lignita so se najprej srečali med seboj strelci. Med devetimi ekipami je bil najboljši elektrostrojni obrat. Dosegli so 605 krogov (Konrad Pevnik 165, Jože Uranjek 153, Janko Šme 149, Mirko Letonja 138 krogov).

Vrstni red ekip: krogov

1. elektrostrojni I.	605
2. jama zahod I.	538
3. elektrostrojni II.	507
4. direkcija	504
5. jama vzhod	482

Posamezniki: krogov

1. Konrad Pevnik ESO	165
2. Jože Uranjek ESO	153
3. Janko Šme ESO	149
4. Franc Žavlj JV	143
5. Cveto Gaberšek JZ	141

LIGAŠKA TEKMOVANJA

Derbi za Velenje

Nogomet

SMARTNO : VELENJE
1 : 4 (0 : 2)

Na nogometnem igrišču v Smartnu ob Paki se je zbralo več kot 300 gledalcev.

Smarčani so bili enakovredni nasprotnik le v prvih minutah. Že pred odmorom pa so Velenjčani dosegli dva gola in si s tem že zagotovili zmago. Tudi po odmoru so gostje imeli pobudo na igrišču in dosegli še dva gola. Streliči golov za Velenje so bili Devič 3 in Zmazek, za Smartno pa Hohnjec.

Velenjčani kljub zmagi še niso rešeni zadnjega mesta. V borbi za obstanek bo potrebno še kar lepo število točk.

Velenje: Blaguz, Vogrinc, Kurel, Lipar, Koren, Sitar, Zlodej, Zmazek, Bizjak, Majdak, Devič.

Lestvica:

Branik	15	12	2	1	42:12	26
Steklar	15	10	2	3	37:21	22
Fužinar	15	8	5	2	27:17	21
Kovinar	15	7	3	5	22:14	17
Smartno	15	6	5	4	19:24	17
Peca	15	4	7	4	20:19	15
Dokležovje	15	6	3	6	28:28	15
Celulozar	15	5	2	8	25:31	12
Osankarica	15	3	5	7	12:20	11
Sever	15	3	3	9	16:30	9
Papirničar	15	3	2	10	19:46	8
Velenje	15	3	1	11	19:24	7

ŠPORT

ŠPORT

Dve zmagi Šoštanjčanov

Rokometni Šoštanja so na svojem igrišču zabeležili dve zaporedni zmagi.

V 16. kolu so se srečali z mariborskim Branikom.

Ves čas tekme so domačini imeli igro v svojih rokah in prepričljivo zmagali z rezultatom 24 : 15 (10 : 8). Gole so dosegli Požun 9, Bu-

bik 5, Kac 4, Hajsek 3, Klemenčič 2, Zager 1.

V 17. kolu pa so se Šoštanjčani pomerili z ekipo Tržiča. S premišljeno igro so domačini nadigrali sicer solidno moštvo Tržiča, ki po zaslugu odličnega vratarja niso prejeli več golov. Rezultat srečanja je bil 20 : 16 (11 : 6). Gole so

Rokomet

dosegli Požun 6, Kac 4, Bubik 3, Zager, Kemperle, Hajsek po 2, Kočevar 1.

Po 17. kolu so Šoštanjčani na 7. mestu s 17 točkami (288 : 278 golov).

Košarka

Košarkarji Šoštanjske Elektre so v zadnjih dveh kolih ostali praznih rok.

V Škofji Loki so klonili proti domačemu Kroju z rezultatom 115 : 76 (66 : 39). Za Šoštanjčane so bili najuspešnejši Jerič 14, De Costa 14, Skornšek 12 in Koren 11 košev.

Tokrat brez točke

Skornšek 16, Polovšak 9, Koren 7.

VELENJE : SLOVENSKA BISTRICA 68 : 52 (29 : 16)

V tekmovanju II. slovenske lige so košarkarji Velenja premagali Slovensko Bistrico z rezultatom 68 : 52 (29 : 16). Največ košev sta dosegla Cvirk 21 in Videmšek 12.

Velenjčani zmagali

MALI glas

STANOVANJA

• Mlajši samski moški išče skromno opremljeno sobo v Velenju, Šoštanju ali bližnji okolici s posebnim vhodom, kar pa ni obvezno. Ponudbe pričakujem na naslov: Božidar Horvat, Kersnikova 24/7, Velenje.

PRODAM

• Prodam visokopritisno dvostanovanjsko hišo (pod streho) in 10 arov zemlje, na lepi sončni legi na Konovem. Informacije — Karl Stropnik, Konovo 7.

• Prodam enodružinsko hišo z 32 ari zemlje v Rakovljah v Savinjski dolini. Na-

slov: Jože Melanšek, Tekavčeva 12, Šoštanj, vsak dan od 14. ure dalje.

IZGUBLJENO

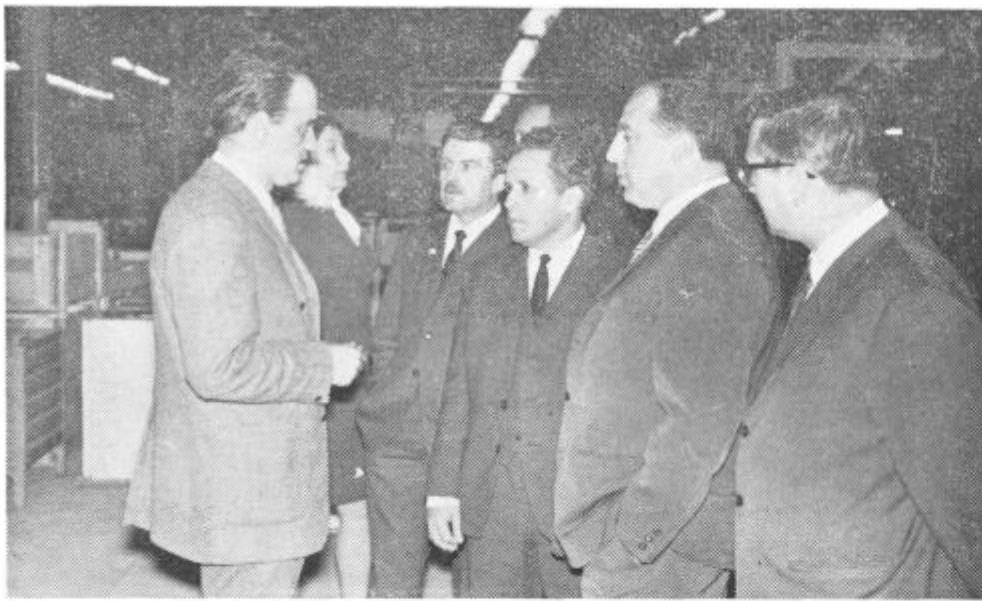
• Izgubila sem ključ v črnem etui na cesti skozi staro Velenje, od Šumija do gasilskega doma. Vrnite v uredništvo SR.

Vaš

prijatelj

ŠALEŠKI RUDAR

GRIVČEV V VELENJU

V spremstvu predsednika gospodarskega zborna Skupščine SR Slovenije, Toneta Boleta, je obiskal 8. aprila popoldne Velenje predsednik Gospodarskega zborna zvezne skupščine, dr. Vasil Grivčev skupaj s predsednikom Gospodarskega zborna Skupščine SR Bosne in Hercegovine inž. Vladkom Čosićem ter so-delavci.

Ob prihodu v Velenje je sprejel goste najprej predsednik občinske skupščine Nestl Zgank, pozneje pa so obiskali tovarno gospodinjske opreme Gorenje. Po ogledu proizvodnje v tovarnah hladilnikov, pralnih strojev in štedilnikov, so predstavniki TGO Gorenje seznanili goste z nastankom in dosedanjim razvojem tega našega naj-

Predsednika gospodar-

večjega proizvajalca strojev in opreme za gospodinjstva pri nas, hkrati pa tudi s predvidevanji za razvoj do leta 1975. Dr. Vasil Grivčeva je med razgovori zlasti zanimala struktura cen posameznih izdelkov oz. primerjava s cenami, ki veljajo na evropskem tržišču in pa dosedanje povezovanje proizvajalcev strojev in opreme za gospodinjstva. Predstavniki TGO Gorenje pa so gostom ob tem tudi povedali, zakaj so se v Gorenju odločili za proizvodnjo televizijskih spremjemnikov. V svetu je v strojih za gospodinjstvo čedalje več elementov elektronike, zato tudi v velenjskem Gorenju ne bi smeli zaostajati!

Predsednika gospodar-

skoga zborna Zvezne skupščine, dr. Vasila Grivčeva, so zanimale tudi težave Gorenja. Predstavniki tovarne so povedali, da imajo največ težav zaradi nezadostne in nepravočasne oskrbe z reproducijskimi materiali, predvsem še s pločevino. »Vse druge težave pa rešujemo sami, saj jih tudi edino sami lahko rešimo«, so poudarili.

Pred odsodom iz Gorenja je dr. Vasil Grivčev izjavil, da je presenečen nad dosedanjim razvojem, položajem in načrti tovarne gospodinjske opreme Gorenje, pri tem pa je še poudaril, da se je Gorenje v kratkem času razvilo, resnično v tovarno strojev in opreme za gospodinjstva na evropskem nivoju.

— Rafael KRAJNC, roj. 1946, rudar iz Velenja, Aškerčeve c. št. 13 in Katariina CAS, roj. 1950, gospodinija iz Velenja, Aškerčeva c. št. 15

— Alojz KLOSTERNIK, roj. 1948, rudar iz Ljubljive št. 77 in Milena PIRMAN-SEK, roj. 1950, delavka iz Podkraja pri Velenju št. 85

— Franc PLANINC, roj. 1946, rudarski tehnik iz Velenja, Kidričeva c. št. 15/b in Valtraud KNEZ, roj. 1942, laborantka iz Velenja, Saleška c. št. 16

— Martin RAVNIKAR, roj. 1944, sprevodnik iz Velenja, Kersnikova c. št. 4 in Milena JERINA, roj. 1952, kuharica iz Velenja, Kersnikova c. št. 4

— Mihael LEDINEK, upokojenec iz Gaberk št. 17, star 83 let

— Angela MRAK, gospodinija iz Lokovice št. 152, starica 63 let

— Ivan MIHELIČ, roj. 1944, tapetnik iz Velenja, Konovo n. h. in Štefanijska RAT, roj. 1947, delavka iz Konovega n. h.

— Jakob SLOMSEK, upokojenec iz Soštanja, Partizanska pot 12, star 87 let

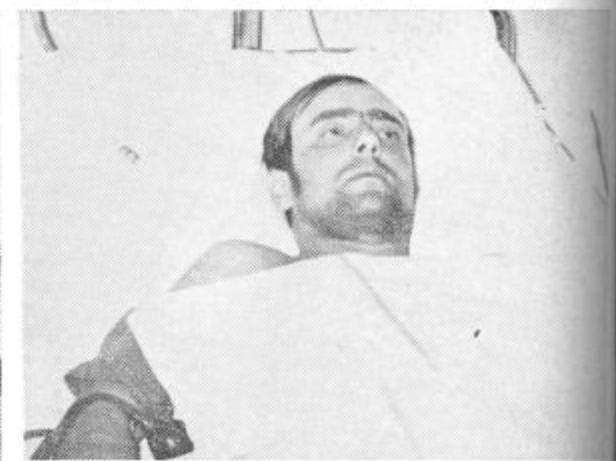
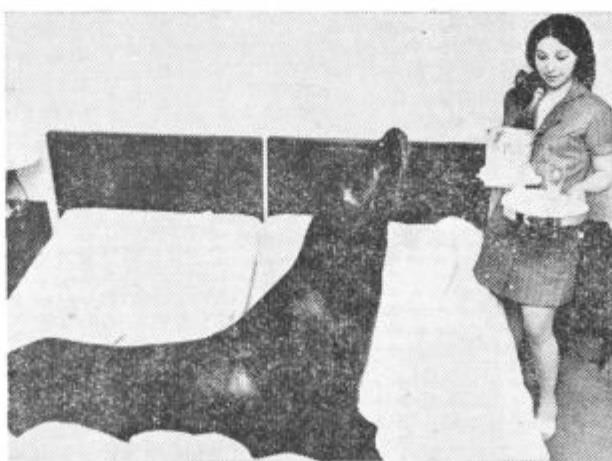
— Jernej GOLOB, upokojenec iz Skornega pri Soštanju št. 22, star 76 let

— Marko ZGOJZNIK, otrok iz Soštanja, Cankarjeva c. št. 4, star 4 meseca

— Jožeta PODLESNIK, gospodinja iz Soštanja, Tavčarjeva 9, stara 78 let

— Alojz MARUŠIĆ, invalidski upokojenec iz Rifengozda pri Laškem št. 7, star 61 let

— Franc VERČKOVNIK, upokojenec iz Soštanja, Nova ul. št. 1, star 74 let

OSREDNJA PROSLAVA STOLETNICE LENINOVEGA ROJSTVA — V prostorih zvezne skupščine v Beogradu je bila 22. aprila centralna proslava v spomin stoltnice rojstva velikega Lenina. Seji je predsedoval tovarš Tito, o Leninu, njegovem delu in nauku pa so govorili Veljko Vlahović, Savka Dapčević-Kučar, Milan Vukanović, Avdo Huma, Ljubčo Arsov in Janez Kocijančič. Slovesnega zborovanja so se udeležili člani vseh vrhovnih državnih in partijskih organov, kakor tudi mnogi ugledni kulturni in javni delavci. Na sliki: delovno predsedstvo seje med petjem Internacionale. — **NEOBICAJNI HOTELSKI GOST** — Posebni gost cirkusa »Benevais«, Foka Boby, sicer zvezda Disney-landa, je prišel v Kopenhagen dan prezgodaj. Ker bazen še ni bil narejen, so morali organizatorji razvajeno zvezdo nastaniti v luksuznem hotelskem apartmaju. Seveda je tudi hotelsko osebje z vso skrbjo posvetilo nepričakovancu gostu. — **PRVA USPELA PRESADITEV LEDVIC V JUGOSLAVIJI** — Na ljubljanski kliniki je ekipa zdravnikov, ki sta jo vodila prof. dr. Mirko Košak in dr. Slavko Rakovec, presadila Josipu Podvorcu ledvico njegove matere. Med triurno operacijo je naloge človeških ledvic prevzela »umetna ledvica«, ki jo je sestavil in že večkrat uporabil dr. Rakovec. Bolnik in mati se dobro počutita. Na sliki desno: Josip Podvorec po operaciji.

50 LET ZBORA KAJUH

Moški pevski zbor Kajuh iz Velenja bo letos slavljal 50-letnico obstoja in uspešnega dela. Za to priložnost bo 16. maja ob 20. uri v domu kulture slavnostni koncert na katerem bodo peli moški pevski zbor društva upokojencev iz Velenja, mešani pevski zbor Danica iz Št. Vida v Podjuni na Koroškem in moški pevski zbor Kajuh.

Naslednjega dne pa bo ob pol deseti uri dopoldan v

domu kulture revija pevskih zborov. Sodelovali bodo moški pevski zbor iz Šentjurja, Rogajske Slatine, Slovenskih Konjic, Zreč, Tabora, Celja, Žalca, Polzelle, Mozirja, komorni zbor Iz Celja, Saleški oktet iz Soštanja, zbor društva upokojencev iz Velenja, mešani pevski zbor F. Prešeren iz Celja in moški zbor Kajuh iz Velenja.

Taborniški mnogoboj v Soštanju

V Soštanju je bilo področno prvenstvo v taborniškem mnogoboji za čebelice in medvedke s širšega celjskega območja. Tekmovanje je pripravil »Odred pustega gradu« iz Soštanja, nastopilo pa je več kot 100 tabornikov iz Rogajske Slatine, Žalca, Celja in Soštanja.

Taborniki so se pomerili v orientacijskem pohodu, igrah z žogo, šaljivem tekmovanjem in drugih tekmovanjih. Pri medvedkih so bili najuspešnejši občekrat Soštanjčani, pri čebelicah pa tabornice iz Rogajske Slatine.

Ob težki izgubi dragega očeta

ALEKSANDRA RADOSAVLJEVIČA

izrekamo iskreno

ZAHVALO

vsem, ki so ga posremili na njegovi zadnji poti, zdravnikom slovenjgrške bolnice, posebno pa kolektivu TERMOELEKTRARNE Soštanj.

Zalujoči, otroci: Zdenka, Milivoj, Jasmina, Dušanka in Aleksander.

ZAHVALA

Ob težki, nenadni izgubi dragega moža in očeta

STANETA HAJSEKA

se najtopleje zahvaljujemo za pomoč sosedoma, ki sta nama v teh hudih trenutkih stala ob strani. Zahvaljujemo se tudi prijateljem in znancem za izraženo sočustvovanje.

Lepa hvala tudi kolektivu Elektrarne Soštanj za pomoč, njihovemu govorniku pa za tople besede.

Zalujoči: žena, hčerke Slavica, Marija z družino, Barbara z družino in sin Jože z družino.

ZAHVALA

Ob nenadni, težki izgubi našega dobrega očeta

DRAGA KOSTANJSKA

se najtopleje zahvaljujemo vsem, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Zahvaljujemo se kolektivom Elektrarne Soštanj in Tovarni usnji Soštanj za nesobično pomoč, organizaciji ZB, kolektivom rudarskega šolskega centra Velenje in tovarni gospodinjske opreme Gorenje, sodelavcem sinov in vsem ostalim za darovano cvetje, sočustvovanje in spremstvo ob grobu.

Se posebej pa se zahvaljujemo za pomoč in tolažbo v najtežjih trenutkih tovarišu Frenku Nagodetu ter dobrim sosedom Tamšetovim, Kurnikovim, Hlišovim, Hudobreznikovim in Pirečnikovim.

V globoki žalosti:

žena Zinka, sinovi Drago, Emil, Boris, hčerki Silvia in Zinka z družinami ter sorodniki